

trol fra Rettens Side, idet den trufne Bestemmelse inden 24 Timer skal oplyses og begrundes for denne.

Til § 769.

Ved Lov Nr. 175 af 11. Maj 1935 om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven blev der bl. a. gennemført en Ændring af Retsplejelovens § 721, ifølge hvilken Sager om Overtrædelse af Tilhold, meddelt ifølge Straffelovens § 289, blev undergivet Politimesterens Paatale. Det er imidlertid blevet en Følge af Politisagsbehandlingen, at Personer, der er sigtet for Overtrædelse af denne Bestemmelse, ikke længere kan anholdes eller underkastes Varetægtsfængsel, idet Paragraffen ikke er optaget blandt de i Retsplejelovens § 769 særlig opregnede Paragraffer, hvor Anholdelse kan finde Sted, uanset at Sagen behandles som Politisag. Denne Konsekvens, der utvivlsomt ikke har været tilsigtet, er uheldig, og man foreslaar derfor en Ændring af § 769, hvorefter Adgangen til at anholde en for denne Forseelse sigtet Person genindføres. En Følge af denne Ændring vil det være, at den sigtede ogsaa paany vil kunne underkastes Varetægtsfængsel efter § 780.

Ud fra tilsvarende Betragtninger foreslaas der indført Adgang til at anholde og fængsle Personer, der er sigtet for Brugstyveri efter Straffelovens § 293, Stk. 1. Ogsaa her medfører Reglen om, at Sager om denne Overtrædelse paatales af Politimesteren, at Anholdelse er udelukket. I visse Tilfælde, saaledes navnlig ved Brugstyverier af parkerede Automobiles og Motorcykler, hvor de paagældende ofte er saa besat af Lysten til at føre Motorkøretøj, at de fortsætter Brugstyverierne, selv efter at der er indledet Straffesag imod dem, er det imidlertid undertiden paakrævet at kunne skride til Anholdelse og Fængsling for at forhindre dem heri. Dette har ogsaa hidtil kunnet gennemføres, idet Domstolene har henført saadanne Forbrydelser under den almindelige Tyveribestemmelse, men Rigsadvokaten har oplyst, at der i den senere Tid er sket en Ændring i denne Praksis, saaledes at Forholdet nu kun anses som Brugstyveri, og Rigsadvokaten har derfor indstillet, at der tilvejebringes den fornødne Hjemmel til ogsaa fremtidig at gøre Brug af Anholdelse og Fængsling i saadanne Sager.

Justitsministeriet er af den Opfattelse, at den saaledes indførte lempeligere Praksis er urigtig, og at der mulig er Grund til at tage under Overvejelse at ændre Straffe-

loven, saaledes at det udelukkes at henføre saadanne Forhold under Brugstyveri; men man mener dog at kunne tiltræde Forslaget om, at den nævnte Ulempe afhjælpes ved Ændring af Retsplejelovens § 769.

Til § 783.

Forslaget er motiveret ved, at en Del mindre Arresthuse rundt i Landet ikke er betryggende Forvaringssted for visse Forbrydere, saaledes at det f. Eks. 2 Gange er lykkedes den samme Forbryder at undvige fra det samme Arresthus. De nævnte Mangler vil efterhaanden blive søgt afhjulpnet, men dette vil dog ikke kunne gennemføres i Løbet af den allernærmeste Tid.

Retsplejeudvalget har næret Betænkelighed ved Affattelsen af Bestemmelsen, idet den indeholder en vis Indskrænkning i den Retten givne Myndighed til at træffe Bestemmelse om Varetægtsfangens Anbringelse. Justitsministeriet maa imidlertid anse det for paakrævet, at der gives Politimesteren, der paa dette Omraade sidder inde med den største Sagkundskab, Beføjelse til at bestemme, at Fangen midlertidig skal overflyttes til et andet Fængsel, naar Sikkerheden for hans Tilstedeblivelse efter Politimesterens Skøn gør det nødvendigt. En Overflytning af andre Grunde end Sikkerhedshensyn kan derimod efter Forslaget som hidtil kun bestemmes af Retten.

Til § 784.

Ifølge den nugældende Bestemmelse træffer Rettens Formand Afgørelse af, om andre end de ved Fængslet ansatte skal have Adgang til Fangen, og om det skal tillades Fangen at modtage og afsende Breve. I Praksis har Forholdet imidlertid — i hvert Fald i København — udviklet sig saaledes, at de her omhandlede Tilladelser, saa længe der ikke er indledet retslig Forundersøgelse eller rejst Tiltale, meddeles af Politiet, saaledes at Spørgsmaalet kun forelægges Rettens Formand, naar Politiet mener, at Tilladelsen bør nægtes.

Denne Praksis foreslaas nu fastslaaet i Loven som almindeligt gældende Regel, ogsaa efter at der er indledet Forundersøgelse eller rejst Tiltale. Nogen Betænkelighed herved ses ikke at foreligge, idet det efter Forslaget kun er Tilladelserne, der skal kunne meddeles af Politiet paa egen Haand, medens Afslag ligesom hidtil kun kan meddeles af Rettens Formand. For saa vidt Retten i det enkelte Tilfælde maatte ønske at gennemse Fangens Korre-